

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Ш, 1**/**/**** г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Ш, X-И СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Жанет М. Христова

при участието на секретаря А.СТ.Т
като разгледа докладваното от Жанет М. Христова Гражданско дело № 2023363010**/**/**** по описа за **** година

Предявени са обективно съединени искове по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ за признаване на уволнението на ищцата за незаконно, възстановяване на заеманата от нея длъжност отпреди и обезщетение за времето, през което е останала без работа поради уволнението.

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от И. З. Б. с ЕГН **** с адрес гр.Ш, ул.“И Р“ № 1, вх.2, ет.5, ап**, действаща **ез адв. С Т от ШАК, със съдебен адрес гр.Ш, ул.“С“ № *** ет.2, кантора ** срещу „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр.Ш, ул.“П“ № 1, представлявано от С В.

В исковата молба се излага, че по силата на сключен между страните Трудов договор № ** от **/**/****г., ищцата била назначена на длъжност „*****“ в „Н с“ - клон Ш. В последствие с Допълнително споразумение длъжността ѝ била изменена в „*****“ и ***** с основно трудово възнаграждение от 1900 лв. Със Заповед № -- от --*--*----г. правоотношението между страните било прекратено, считано от --*--*----г., без посочване на основание, като едновременно с това било връчено и предизвестие с посочване на основание в него чл.326 от КТ, че след изтичане на 90 дни ще бъде прекратен договорът на основание чл.328, ал.1, т.2 от КТ. Твърди се също, че при прекратяване на трудовото правоотношение ищцата била председател на ***** към КТ „П“.

В същия ден – --*--*----г. с писмо от работодателят ѝ била отправена покана за подписване на допълнително споразумение за длъжността „*****“ при значително по неизгодни за нея условия. На същата дата след спечелен от нея конкурс, съгласно Протокол от **/**/****г. била поканена от работодателят да подпише трудов договор за длъжността „младши юриконсулт“ също при неизгодни условия – по-ниско възнаграждение и срочност

на договора, поради което ищцата не приела предложението.

От правна страна се твърди, че закрилата на чл.333, ал.4 от КТ не е преодоляна, тъй като предварително съгласие от синдикалната организация не било дадено. Съгласие било искано от работодателят, но преди изтичане на предоставения тридневен срок, както и въпреки изричното даване на несъгласие за уволнение, ищцата била уволнена на --*--*----г. Съгласно Браншовия колективен договор (БКТД) сключен между работодателят и синдикалната организация на --*--****г. се предвиждало предварително съгласие за уволнение – чл.14, т.7 от договора. Въпреки това и в нарушение на чл.333, ал.4 от КТ ищцата била уволнена. Същевременно съвпадането на датите и връчването едновременно на предизвестieto, заповедта и получаването на становището на синдикалната организация сочи на злоупотреба с право от работодателят.

Отделно от това липсвали мотиви в заповедта за уволнение, което било задължително изискване, съгласно съдебната практика. От друга страна в предизвестieto е вписано, че длъжността е трансформирана в длъжност „*****“, а същевременно в него, както и в заповедта се сочи, че е налице съкращаване на щата или новата длъжност е прикрита стара. Така на практика липсва съкращаване на длъжността, защото длъжностите били идентични. Цитира се и съдебна практика. В заключение моли съда да уважи предявените искове и да присъди сторените разноски.

Препис от исковата молба, ведно с доказателствата към нея е връчен на ответното дружество, като в законоустановения едномесечен срок е постъпил писмен отговор по исковата молба. В отговора се сочи, че исковете са допустими, но се оспорват по основание. Не се оспорва, че между страните е съществувало трудово правоотношение, като последно изпълняваната от нея длъжност била „***** и *****“. Във връзка с това същата изготвяла документи свързани с дейността ѝ. С щатно разписание в сила от --*--*----г. длъжността се трансформирала в „*****“, а частта „*****“ се прехвърляла на „*****, *****“, приемащи наименованието „*****, **, *****“. На --*--*--г. било отправено предложение към ищцата да подпише допълнително споразумение за новата длъжност, като същата мълчаливо отказала, като подписала само длъжностната характеристика на --*--*----г. Във връзка с новото щатно разписание и утвърждаване на длъжността „младши юриконсулт“ бил обявен конкурс, като на **/**/****г. ищцата била класирана да заеме тази длъжност след участието ѝ в конкурса, което отново мълчаливо отказала. Поради това със Заповед № ** от --*--*----г. било прекратено трудовото правоотношение. Останалите твърдения за нарушаване на процедурата по чл.333, ал.4 от КТ, както и БКТД се оспорват, като се излагат подробни доводи в тази връзка. Оспорва се и нарушаването на чл.8, ал.1 от КТ, като неоснователно. Излага се, че работодателят е действал добросъвестно, с предлагането на ищцата да заеме две длъжности, като предоставил достатъчно дълъг срок за решението ѝ. Работодателят не е имал намерение да прекратява правоотношението, което се доказвало от хронологията на събитията. Моли се съдът да отхвърли исковете, като в условията на евентуалност се прави възражение за прихващане с насрещни изплатени на ищцата суми за обезщетения по чл.220, ал.1 от КТ и

по чл.222, ал.1 от КТ.

В съдебно заседание ищцата се явява лично, заедно с адв. С Т от ШАК, като се поддържа исковата молба. В хода на съдебните прения се моли за уважаване на исковете, като в представеното писмено становище доразвива изложените от нея правни доводи. По евентуалното възражение за прихващане се счита, че е неоснователно, тъй като ищцата е действала добросъвестно при получените от нея суми.

В съдебно заседание за ответното дружество се явява юрисконсулт Д. Д, която поддържа писмения отговор, като в писмената защита подробно аргументира неоснователността и недоказаността на исковете. В условията на евентуалност се поддържа възражението за прихващане на дължимото обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа с изплатените обезщетения по чл.220 и чл.222 от КТ.

От събраните по делото доказателства се прие за установено от фактическа страна следното: Страните не спорят, а и видно от Трудов договор № **/**/**/****г., същите били в трудовоправните отношения помежду си, като ищцата заемала длъжността „*****“ в отдел „Административноправен“, считано от --**--****г. с място на работа “Н с“ ЕАД – клон Ш.

При започване на работа на --**--****г. на ищцата била връчена длъжностна характеристика за длъжността „*****“ (находяща се на лист 151 от делото), в която били посочени трудовите задачи и задължения. В обобщеното описанието на работата, било посочено, че длъжността изисква приемането на постъпващата кореспонденция, систематизирането ѝ и предоставянето за разглеждане от управителя, да приема обаждания, да организира срещите на управителя, да приема молбите и заявленията от работниците и служителите, както и да предава документи за подпис на управителя, да организира срещи и заседания и други.

Между страните било сключено Допълнително споразумение № ** от **/**/**/****г., с което ищцата преминала на длъжност „***** и *****“ с основно трудово възнаграждение на ищцата в размер на 1650 лв., считано от **/**/**/****г., както и Допълнително споразумение № **/**/**/****г. касаещо промяна в основното възнаграждение от 1650 лв. на 1900 лв., считано от **/**/**/****г. По делото не е спорно и, че при промяната в длъжността не е изготвена и съответно връчена нова длъжностна характеристика на служителя за длъжността „***** и *****“.

Представено е длъжностно разписание, в сила от **/**/**/****г. (лист 43 от делото), в което е включена длъжност „*****“, към отдел „Административен“, както и структурата на работодателя действала към тогава. Представено е и длъжностно разписание в сила от --*--*-----г., в което отдел „Административен“ вече липсва, а има създаден отдел „Административно-правен“, в който е включена длъжността само „*****“, а длъжността „*****“ преминава към „***** и **“, *****“ в отдел „Финансово-счетоводен“.

Във връзка с новото длъжностно разписание на --*--*-----г. на ищцата била връчена

длъжностна характеристика за длъжността „*****“, идентична с предходната.

Представени са протоколи във връзка с участието на ищцата в конкурс за обявена свободна бройка „младши юрисконсулт“, както и проект на Трудов договор № */**_**_****г., за длъжността „младши юрисконсулт“ неподписан от страните, както и проект за Допълнително споразумение за длъжността „*****“, които са несъотнесими към предмета на настоящото дело и поради това не се кредитират от съда.

По делото е представено Уведомително писмо Вх.№ ***_**_**8**/**/****2г. изпратено до работодателя от Председателя на Национална федерация „*****“ към КТ „П“, с което го уведомяват, че считано от **/**/****г. е у**едена синдикална секция към КТ „П“ с председател ищцата И. Б.. От тази дата структурата следвало да се счита за легитимен представител на работниците и служителите, членуващи в организацията и всеки неин член се ползвал от Браншов колективен договор на работещите в „Н с“ ЕАД, подписан на --*_--****г., както и бъдещи договорености, по които страна е Конфедерацията на труда „П“.

По делото е представен Браншов колективен трудов договор (БКТД), сключен между работодателя и **** – **** и КТ“П“, като в чл.14, т.7 от него е посочено, че работодателят може да уволни работник или служител, член на синдикалната организация, страна по договора, поради намаляване обема на работа, закриване на предприятието или на част от него, съкращения на щата, намаляване обема на работа, спиране на работа за повече от 15 дни, след предварително писмено съгласие на съответното синдикално ръководство на централно управление или в съответния клон на дружеството, дадено не по-късно от три работни дни преди връчване на акта за уволнение.

От Искане изх.№ РД-**-**** от **/**/****г. на „Н с“ ЕАД – клон Ш до синдикалното ръководство на КТ „П“ в „Н с“ ЕАД – гр.С, се установява, че работодателят поиска даване на предварително съгласие за прекратяване на трудовия договор на ищцата (лист 69 от делото), като липсват доказателства дали е получено от синдикалния орган.

Представено е и Удостоверение № 2 от **/**/****г., че синдикалната секция на КТ „П“ в „Н с“ – клон Ш е легитимна и е регистрирана към Синдикален регионален съюз КТ“П“ – гр.Ш и ***** КТ „П“ – гр.С, като председател на секцията бил ищцата И. Б.. Представено е и Удостоверение № **/**/** от **/**/****г., актуално 6 месеца след това, в което се сочи, че ***** на КТ „П“ е юридическо лице на основание чл.49 от КТ, като поделение на КТ“П“ и може да участва в колективното трудово договаряне на основание решения на Министерски съвет. Представени са Устав на КТ“П и Устав на *****. От копие на страница от изходящ дневник (лист 175 от делото) е видно, че искане за предварително съгласие до ***** било изпратено на **/**.****г., като от входящия дневник на работодателя (лист 188) е видно, че отговора съдържащ несъгласието на синдикалния орган постъпва на --*_--*----г. Тъй като в дневниците не се отразява часът на постъпване или извеждане на кореспонденцията, то не може да бъде установено дали отговорът на ***** е постъпил преди уволнението на ищцата.

На --*--*----г. е връчено Предизвестието за уволнение до И. Б., както и Заповед № -- от --*--*----г., с която на основание чл.328, ал.1, т.2 от КТ е прекратено трудовото правоотношение с ищцата, като отказа да бъдат получени е удостоверен с подписите на свидетели.

Ищцата представя по делото копие от Регистрационна карта, издадена от „Бюро по труда“ – Ш, от която се констатира, че към датата на последното съдебно заседание ищцата е регистрирана като безработна.

Събрани са гласни доказателства **ез разпита на свид. А И Г – председател на ****“, която посочва, че в „Н с“ ЕАД имало синдикални секции в клоновете на дружеството в страната, включително и в ответното дружество, разкрито на **/**/****г., с избрано ръководство с председател И. Б.. Председателя на браншовия синдикат на КТ“П“ в дружеството нямало правомощията да дава съгласие за уволнение на ръководните органи на синдикалните структури на ****“. Работодателят на ищцата бил запознат с това и поискал съгласие от тях, като същия ден, в който пристигнало искането, му било отговорено, че не дават такова. Разяснява, че синдикалната организация на КТ „П“ в централното управление на „Н с“ не е орган, който да дава съгласие, тъй като синдикалните организации в клоновете били на равни нива.

Свид. С С С - Х – главен счетоводител в „Н с“ АД – клон Ш разяснява функциите, изпълнявани при длъжността „*****“, които включвали изготвянето на документи при постъпване и напускане на работа, воденето на трудовите досиета и изготвяне на длъжностни характеристики. Първоначално длъжността била съвместена с длъжността „Труд и работна заплата и *****“, а после била обединена с длъжността „*****“. Тогава трудовите досиета били преместени в нейната стая, намираща се в предверие на стаята на управителя и започнала да изготвя документи за преназначаване и прекратяване на трудовите договори. Електронен подпис не бил необходим за тази длъжност, тъй като информацията, която се подписвала с него се изпращала от специалиста ***. Потвърждава, че длъжностно разписание за длъжността „***** и *****“ нямало изготвено. През ****г. заповедите за отпуск били изготвени от друг служител – Д. Ц., изпълняваща длъжността „*** и *****“.

Свид. К А М, на длъжност „*****“ обяснява, че заповедите за отпуск и удостоверенията за пенсиониране могли да се изготвят както от **, така и от ***, като тя е оставяла молбите за отпуск на изпълняващия ***.

Съдът кредитира разпита на свидетелите, съобразявайки служебната им зависимост със страните по делото.

Свидетелката Д. Г. Ц. до **/**/****г. е работила в ответното дружество първоначално на длъжност „***, ***** и **“, а в последствие само като „*** и **“, но реално изпълнявала работата на *****, а ищцата основно длъжността „*****“. Единствената промяна била, че трудовите досиета били преместени в стаята й. През месец август длъжността „***“ й била върната обратно. Твърди, че не й е известно

ищцата да е изготвяла трудови договори или допълнителни споразумения и прекратявания. Електронния подпис го използвала тя и след като не заемала длъжността **, тъй като бил още валиден. Показанията на свидетелката влизат в противоречие с предявените ѝ писмени обяснения до управителя на ответника, в които същата твърди, че в периода от **/**/****г. до **--**--***3г. не е приемала и обработвала документи по назначаване, освобождаване и преназначение. Сочи още, че не е изготвяла проекти за длъжността ** от момента, в който била назначена като „***** и ОС“. При предявяване на писменото доказателство, свидетелката потвърждава, че подписа положен в писмените обяснения е неин и че е автор на изявленията в тях. Поради това, съдът намира, че показанията на този свидетел не следва да се кредитират, поради констатираните противоречия със събраните по делото писмени доказателства.

За изясняване на фактическата обстановка по делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение се кредитира от съда, като пълно, обосновано и компетентно дадено. В него се сочи, че брутното трудово възнаграждение на ищцата за месеца, предхождащ месеца на прекратяване на трудовото ѝ правоотношение е 2 184.10 лв., като дължимото обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за 6 календарни месеца е в размер на 13 104.60 лв., съобразявайки допълнителното споразумение изменящо БКТД. Сумите от 1504.08 лв. за неизползван годишен отпуск е изплатена на ищцата, както и сумата от 5 922.30 лв. за обезщетение за неспазен срок на предизвестие. Сумата в размер на 1 974.10 лв. за обезщетение за оставане без работа един месец е изплатена на **/**/****г.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и преценените доказателства в цялост и поотделно, съдът прави следните правни изводи:

По основателността на исквете по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ: Основното възражение, въведено от ищцата за незаконосъобразността на уволнението ѝ е непреодоляната закрила по чл.333, ал.4 от КТ, както и липсата на мотиви в атакуваната от нея заповед за уволнение.

Ответникът „Н с“ ЕАД – клон Ш, който е клон на „Н с“ ЕАД – С е обособено образувание, самостоятелно наемащо работници и служители и представляващо самостоятелен работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР на КТ. Това следва и от трудовия договор и от заповедта за уволнение на ищцата. Поради това и съдът намира, че създадената на **/**/****г. в предприятието на работодателя, синдикална секция на Национална федерация „*****“ КТ „П“ (с председател ищцата) има характер на първична организация към самостоятелен работодател, съгласно постановките на Тълкувателно решение № 9 от 12.12.2014г. по тълк.д. № 9/2013г. на ОСГК на ВКС. Синдикалната организация след създаването си е субект на взаимоотношенията с работодателя, възникващи по повод на представителство на работниците и служителите с цел защита на правата и исканията им, участие в колективно трудово договаряне и други. С Уведомително писмо изх.№ ** от **/**/****г. на НФ „*****“ КТ „П“ до работодателя (лист 14 от делото) е удостоверено, че от датата на присъединяването си към синдикалната организация, всеки член се ползва от клаузите на Браншов колективен трудов договор (БКТД) от --**--****г.,

поради което и съдът намира, че синдикалната организация, въпреки, че не е страна по него се счита за присъединена на основание чл.57, ал.2 от КТ. От това следва, че в настоящия случай приложение има БКТД.

Единствената предпоставка за приложението на закрилата по чл.333, ал.4 от КТ е в колективен трудов договор да е обективизирана воля на страните по него за даването на предварително съгласие на синдикален орган за уволнение. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 4 от 17.12.2013г. на ОСГК на ВКС по тълк.д. № 4/2013г. В настоящия случай такова предварително съгласие е предвидено в БКТД, съгласно чл.14, т.7 от същия, където се сочи, че работодателят може да уволни работник или служител при съкращаване на щата след предварително писмено съгласие на съответното синдикално ръководство на централното управление или в съответния клон на дружеството, дадено не по-късно от три дена преди връчване акта на уволнението. Предвид, че ищцата е била председател на синдикална секция в клон на дружеството, то искането за предварително съгласие е следвало да бъде отправено до синдикалното ръководство на ***** КТ „П“, като по-висш орган. Въпреки, че не е представен документа, с който е отправено искане за даване на предварително съгласие до НФ „****“, то видно от страница на „Изходящия дневник“ на ответника такова е изпратено на **/**.2023г. В отговор на това с Уведомително писмо изх. № 49/--*--*----г. (лист 15 от делото) от Председателя на НФ „****“, постъпило в „Н с“ ЕАД – клон III на --*--*----г. е посочено, че не дават съгласие. Решението за даване на съгласие по чл.333, ал.4 от КТ се взема от колективния синдикален орган по предвиден в устава на синдикалната организация ред. Поради това съдът приема, че уведомителното писмо на председателя е в изпълнение на Решение № 1 изпълнителния съвет на НФ „****“ (лист 230 от делото), който съгласно Устава на НФ „****“ е орган на управление. В този смисъл са и мотивите в т. 2 от ТР № 4 от 17.12.2013г. на ОСГК.

Възраженията на ответната страна, че Решение № 1 не следва да се кредитира, тъй като не носи дата, съдът намира за неоснователни. Датата, на която е проведено заседанието на изпълнителния съвет и е взето решението, е посочена в заглавната част на същото и е **/**/****г., или предхожда уволнението на ищцата. Несъстоятелни са и възраженията на ответника за спазването на процедурата по чл.333, ал.4 от КТ с изпращането на искане за предварително съгласие от синдикалното ръководство на КТ „П“ в „Н с“ ЕАД, поради следното: Съдът намира, че компетентен да даде исканото съгласие е синдикалното ръководство в съответния клон на дружеството, съгласно чл.14, т.7 от БКТД, а в случая по-горестоящия от него синдикален орган в структурата на НФ „****“, тъй като уволнената е председател на синдикалната организация, която следва да даде съгласие. От друга страна дори и да приемем, че синдикалното ръководство на централното управление е имало съответната компетентност, то по делото е приложено единствено искане с изходящ номер на „Н с“ ЕАД клон III, като липсват каквито и да е доказателства същото да е достигнало до съответния синдикален орган. Представените извадки от изходящия дневник на ответника касаят единствено искане отправено до НФ „****“ КТ „П“. Липсата на доказателства в тази връзка води до невъзможност съдът да прецени кога е изтекъл дадения от работодателя срок

за даване на съгласие, за да приемем че е налице мълчаливо такова. Горното обосновава отново извода, че липсва изобщо волеизявление по чл.333, ал.4 от КТ на синдикално ръководство, като последиците ще бъдат опорочаване на уволнението поради непреодоляната предварителна закрила при съкращение на щата.

Закрилата по чл.333, ал.4 от КТ се отнася към момента на връчването на заповедта за уволнение, съгласно чл.333, ал.7 от КТ. Разпоредбата на чл.333, ал.7 от КТ определя момента, към който трябва да бъде осъществена предварителната закрила при уволнение - моментът на връчване на заповедта за уволнение, а именно --*--*----г. и към този момент се преценява дали работникът се е ползвал от предварителна закрила при уволнение и доколко работодателят е спазил законовите предпоставки, при които тази закрила се счита преодоляна. Поради това, че работодателят е поискал предварително съгласие, но не е получил такова от синдикалното ръководство, то уволнението на ищцата е опорочено, поради непреодоляната предварителната закрила по чл.333, ал.4 от КТ и по чл.14, т.7 от БКТД към момента на уволнението ѝ, което прави уволнението незаконно.

Доколкото оспорваното от страна на ищеца уволнение е незаконно, то искът с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ за отмяна като незаконосъобразна на Заповед № ** от --*--*----г. за прекратяване на трудов договор № 8/**/**/****г. и отмяната на уволнението, извършено със същата заповед е основателен и следва да бъде уважен само на това основание, без да се разглежда трудовия спор по същество, на основание чл.344, ал. 3 от КТ.

Основателността на главния иск, обуславя и основателност на акцесорните искове: по чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяване на ищцата на заеманата до уволнението длъжност и по чл.333, ал.1, т.3 от КТ – за присъждане на обезщетение за времето, през което е останала без работа, поради уволнението, през процесния период.

В случая трудовото правоотношение е било прекратено, считано от --*--*----г. и от този момент нататък е започнал да тече 6 – месечния период за обезщетение. В тежест на ищцата е да докаже оставането си без работа и за какъв период от време. В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 15.07.2014г. по тълк.д. № 6/2013г. на ОСГК на ВКС. Ищцата доказва фактът на безработица с регистрацията си в бюро по труда като безработна, видно от Регистрационна карта от 22.08.****г., като до последното по делото съдебно заседание същата не е в трудово-правни отношения с друг работодател. Обезщетението по чл.225, ал.1 от КТ следва да се определи на база брутно трудово възнаграждение за последния пълен месец, предхождащ уволнението – месец юли ****г., като се вземе предвид основното възнаграждение, допълнителното възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит и допълнителните такива, определени с БКТД. От заключението по експертизата се установява, че брутно трудово възнаграждение е в размер на 2 184.10 лв. След разделяне на сумата 2 184.10 лв. на работните дни за месец юли ****г., които са 21 дена, то дневното трудово възнаграждение е в размер на 104 лв., поради което за периода от датата на уволнението – --*--*----г. до датата на последното съдебно заседание – **/**/****г., включително (представляващ период от пет месеца и дванадесет работни дни, през който

ищцата е останала без работа) се дължи обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер на 12 168.50 лв. Тъй като ищцата претендира обезщетение в размер на ** 400 лв., то същото следва да се присъди в пълен размер.

Установява се от събраните по делото писмени доказателства, че на ищцата е изплатено обезщетение на основание чл.224, ал.1 от КТ – обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на 1504.08 лв., обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ – за неспазено предизвестие от 90 дни в размер на 5 922.30 лв. и обезщетение по чл.222, ал.1 от КТ – за оставане без работа 1 месец в размер на 1 974.10 лв.

По отношение на възражението за прихващане направено от ответника: Отмяната на уволнението на ищцата води до отпадане на основанията за заплащане на обезщетенията по чл.220, ал.1 от КТ и по чл.222, ал.1 от КТ, защото дължимостта им е обвързана със законността на прекратяване на трудовото правоотношение. В този смисъл е неоснователно възражението на ищцата, че същата не дължи обратно връщане, тъй като добросъвестно е взела обезщетенията. Съдът намира, че тези вземания обезщетяват една и съща по естеството си вреда на уволнение, а именно оставането на ищцата без работа, поради което след отмяната на уволнението подлежат на връщане и възражението за прихващане, направено своевременно от ответника е основателно. От присъденото на ищцата обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер на ** 400 лв. следва да се прихванат обезщетенията по чл.220, ал.1 и чл.222, ал.1 от КТ в общ размер на 7 896.40 лв.

По разноските: На основание разпоредбата на чл.78, ал.6 от ГПК, доколкото делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса, то ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на ШРС дължащите се държавни такси по трите иска в общ размер на 240.14 лв., както и възнаграждение за вещото лице в размер на 55.32 лв., съобразно частта на уважения иск по чл.344, ал.1, т.3 от КТ.

Направено е искане от ищцата за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, като на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати направените разноски в размер на 307.33 лв., съобразно уважената част от исковите, съгласно представено пълномощно и списък за разноски по чл.80 от ГПК.

Направено е искане и от ответната страна за заплащане на разноските по делото. Безплатността на трудовото производство за работника и служителя се отнася до задължението му за заплащане на такси и разноски към съда когато е ищец, но тя не го освобождава от отговорността за разноските, направени от другата страна по делото. Съдът определя юрисконсулско възнаграждение в размер на 360 лв., на основание чл.23, т.1, предл. второ от Наредба за заплащане на правната помощ, предвид правната и фактическата сложност на делото, както и че по него са проведени две съдебни заседания. Поради което, ищцата дължи на ответника, разноски в общ размер на 332.48 лв., представляващи заплатено възнаграждение за вещо лице, депозит за свидетел, както и юрисконсулско възнаграждение, съобразно отхвърлената част на иска.

Поради гореизложеното и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО уволнението на И. З. Б. с ЕГН ***** с адрес гр.Ш, ул.“И Р“ № 1, вх.2, ет.5, ап** действаща **ез адв. С Т от ШАК и **ОТМЕНЯ** Заповед № **/--*--*----г. за прекратяване на Трудов договор № 8/**/**/****г., издадена от „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр.Ш, ул.“П“ № 1, считано от --*--*----г. на основание чл.328, ал.1, т.2 от КТ, **като незаконосъобразна.**

ВЪЗСТАНОВЯВА И. З. Б. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „***** и *****“ в „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК *****.

ОСЪЖДА „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** **да заплати** на основание чл.225, ал.1 от КТ на И. З. Б. с ЕГН ***** сумата от **3503.60 лв. (три хиляди петстотин и три лева и шестдесет стотинки)**, представляваща обезщетение за времето, през което поради уволнението ѝ е останала без работа за периода --*--*----г. — **/**/****г. включително, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска — **/**/****г. до окончателното ѝ изплащане, като отхвърля иска в останалата му част до пълния му предявен размер от ** 400 лв., като **ПОГАСЕН **ЕЗ ПРИХВАЩАНЕ** с насрещно вземане на „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** срещу И. З. Б. с ЕГН ***** за връщане на платени обезщетения по чл.220, ал.1 от КТ и по чл.222, ал.1 от КТ в общ размер на 7 896.40 лв..

ОСЪЖДА „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** **да заплати** на основание чл.78, ал.6 от ГПК в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ШРС сумата от **295.46лв. (двеста деветдесет и пет лева и четиридесет и шест стотинки)**, представляваща държавна такса и възнаграждение за вещо лице, както и 5 лв.(пет лева) в случай на евентуално служебно издаване на изпълнителния лист.

ОСЪЖДА „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** **да заплати** на И. З. Б. с ЕГН ***** на основание чл.78, ал.1 от ГПК сумата от **307.33лв. (триста и седем лева и тридесет и три стотинки)**, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исквете и съгласно адвокатско пълномощно и списък за разноски по чл.80 от ГПК.

ОСЪЖДА И. З. Б. с ЕГН ***** **да заплати** на „Н с“ ЕАД клон Ш с ЕИК ***** сумата от **332.48 лв. (триста тридесет и два лева и четиридесет и осем стотинки)**, представляваща разноски направени от ответника за заплатено възнаграждение за вещо лице, депозит за свидетел, както и юрисконсулско възнаграждение, определено от съда, съобразно отхвърлената част от исквете.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок пред Шски Окръжен съд, считано от датата на обявяването му, а именно 20.02.2024г.

Съдия при Районен съд – Ш: _____